

Ens ha arribat

L'avís ignorat

Sembla que els serveis d'intel·ligència espanyols ja van avisar Rajoy a final de desembre que l'Argentina projectava

expropiar Repsol. Però Rajoy va donar més crèdit a les informacions tranquil·litzadores dels canals diplomàtics, que

parlaven més aviat d'un enfrontament de Kirchner amb Brufau. La conseqüència d'ignorar l'avís és ben a la

vista. El govern espanyol no va fer-ne cas perquè no acaba de confiar-se del CNI, on aviat podria haver-hi canvis.

Apunts

Lluís Martínez

Metges

El Col·legi Oficial de Metges de Barcelona presenta aquest vespre la Galeria de Metges Catalans, que conté les imatges i les biografies d'una cinquantena de professionals que van contribuir a millorar la nostra qualitat de vida. És l'inici: en el futur, la llista s'anirà ampliant.

Es tracta d'una iniciativa institucional molt sòlida, com ho prova el fet que la presentació estigui avalada per l'actual president del col·legi, Miquel Viardell, i pel seu antecessor, Miquel Bruguera.

He escrit en altres ocasions que si alguna àrea dóna la mesura exacta del gran progrés del nostre país és la salut. Catalunya, però sobretot Barcelona, tenia a principis del segle XX unes taxes de mortalitat mai vistes a Europa. Bé, doncs ja veuen vostès que, un segle després, i la cosa no és d'ara, la nostra mortalitat és de les més baixes d'occident. D'acord que en això han tingut molt a veure els antibiòtics i la generalització de les vacunes; però dic jo que tota aquesta *parafernàlia* també existeix en altres països amb mortalitats més elevades que la catalana. O sigui, que els nostres professionals hi deuen tenir alguna cosa a veure, no troben?

A molts dels metges que apareixen i apareixeran en aquesta galeria il·lustre els va tocar treballar en moments difícils. Però s'hi posaven amb il·lusió perquè veien que les coses podien millorar, i que ells hi podien contribuir força.

Per desgràcia, avui dia sembla que hi ha una conxorxa per desanimar els nostres professionals de la salut. Però vull creure que el mateix esperit de lluita optimista que va moure els nostres metges del passat encara és present.

Les cares de la notícia

MINISTRE D'HISENDA

Cristóbal Montoro

La cançó de l'enfadós

Tanta insistència de Cristóbal Montoro que la culpa de les desgràcies de l'Estat espanyol és de les autonomies, quan la gran majoria ja pertanyen al PP, fa pensar que en realitat només en té una al cap: la catalana. Sembla que volen fer marxa enrere trenta anys. Trenta? No, potser volen tornar al 1714.

PRESIDENT DE FRANÇA

Nicolas Sarkozy

Idioma i integració

S'ha d'entendre dins del context de la campanya electoral, però les paraules de Sarkozy són raonables: tothom que vulgui anar a viure a França ha de saber francès, perquè l'idioma és l'eina d'integració. Ell ho pot dir sense que ningú se li tiri a sobre perquè té un estat. Els catalans, ho podem fer?

DIRECTORA DE TV3

Mònica Terribas

Comunicació professional

Persona perfectament coneixedora del medi televisiu perquè va començar des de la base, que és com s'aprenen els bons oficis, Mònica Terribas deixa molt alt el llistó de la professionalitat de la Televisió de Catalunya. Ara hi haurà un relleu tranquil, que és la millor demostració que la institució està consolidada al servei de tots els catalans. Televisió pública, catalana i de qualitat. Mònica Terribas es pot sentir satisfeta del tot amb raó.

EDITORA

Isabel Martí

Premi a la perseverança

El món editorial no viu el millor moment, i en particular els segells amb menys volum tenen moltes més dificultats perquè les seves apostes literàries es visualitzin entre el gran públic. L'editorial La Campana, que publica pocs títols a l'any però escollits, és un exemple de perseverança i bon criteri.

Vuits i nous

La Campana

Manuel Cuyàs

Són dos quarts de dues del migdia del dia de Sant Jordi, a aquesta hora Edicions 62 ha convocat una recepció amb dinaret a la terrassa de l'hotel Comtes de Barcelona del passeig de Gràcia, i m'hi encamino. A l'ascensor de pujada coincideixo amb els aires patriarcal de Josep M. Castellet i amb una dona jove que se'ns presenta com a Anna Soler-Pont i dient-nos que és la descobridora mundial del suec Jonas Jonasson, autor de *L'avi de 100 anys que es va escapar per la finestra*, un llibre que té la meitat de la meva família enriolada. Què hi fa Anna Soler-Pont

a la recepció de 62 si el llibre l'ha editat La Campana de la Isabel Martí? No ens hi amoinem: Sant Jordi afavoreix promiscuïtats. El cas és que a aquella hora del migdia ni en Castellet ni jo sabem que *L'avi de 100 anys...* serà el llibre més venut del dia, però ara que hi penso estic segur que la dona que ens acompanyava a l'ascensor n'estava del tot convençuda perquè irradiava seguretat i llum autèntica

A les sis de la tarda entro un moment a l'Abacus del carrer de Balmaes per salu-

dar Jordi Pujol, que hi ha anat a signar memòries, i el director general de la cadena de llibreries, Miquel Àngel Oliva, m'informa que *L'avi de 100 anys* és el primer en vendes a Catalunya i que d'aquesta posició no se'n

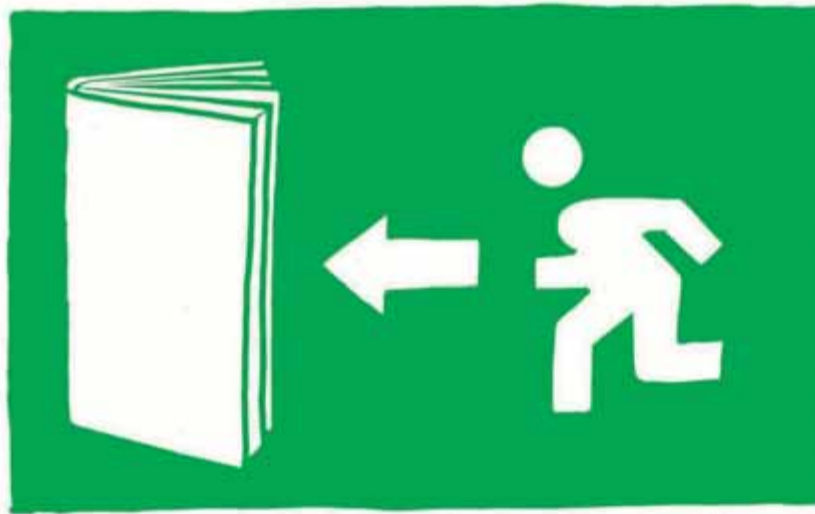
mourà, passi el que passi.

Truco a la Isabel Martí de La Campana i ja es poden afegir vostès com me la trobo: "Aquest èxit ens salva d'una situació molt complicada." La Campana, editorial petita però amb molta personali-

tat, d'aquelles que no defrauda mai el lector, l'ha tornat a encertar amb un llibre que, com és habitual en la casa, basa l'èxit en el boca a orelles, en la recomanació dels lectors més que en campanyes publicitàries i en el suport dels *mediàtics* que van a la seva i només parlen d'ells i els seus amics.

La Soler-Pont va comprar els drets per a tot el món d'un llibre en el qual

ningú no creia, i mirin ara com puja pels ascensors. La Martí, com que no tenia l'autor a mà perquè és a Suècia escrivint un nou llibre, es va servir d'un actor disfressat de l'avi protagonista perquè signés llibres. "Quina poca-solta", diu algú. Sí, molt poca-solta però hi ha editorials estrangeres que n'han pres nota per imitar-ho i salvar La Campana.

Ant 2012

ANTHONY GARNER